

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2889/2024
22.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Ђорђевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Славољуб Станковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 767/23 од 15.11.2023. године, у седници одржаној 22.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 767/23 од 15.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда Димитровграду П 116/22 од 14.07.2023. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име дела неисплаћене купопродајне цене по уговору о купопродаји од августа 2015. године и накнадном вансудском поравнању од 01.10.2018. године исплати износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са каматом која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције почев од 01.10.2016. године па до коначне исплате и обавезан је тужилац да туженом на име парничних трошкова исплати износ од 93.940,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 767/23 од 15.11.2023. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције почев од 01.01.2019. године па до коначне исплате, као и да му исплати трошкове парничног поступка у износу од 146.260,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене одредаба о терету доказивања из члана 231. ЗПП, чиме заправо указује на погрешно утврђено чињенично стање.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог у смислу члана 403. ЗПП у вези са члановима 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), а све у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 28.09.2022. године ради исплате дела неисплаћене купопродајне цене по уговору о купопродаји у износу од 3.000 евра. Сагласно члану 28. ЗПП, вредност предмета спора опредељена је висином новчаног потраживања од 3.000 евра, те је предметни спор мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП у којима сходно одредби члана 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Ревизија туженог није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, која прописује да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, са разлога што се наведена законска одредба не примењује у споровима мале вредност будући да је посебном законском одредбом прописано да у споровима мале вредности ревизија као ванредни правни лек није дозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић